

РЕШЕНИЕ

№ 5970

гр. София, 30.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 23.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **1475** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 3 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) във връзка чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Ю. Л. Д., ЕГН [ЕГН], чрез адв. П. В., срещу Акт за установяване на публично държавно вземане № 23/06/1/0/01893/2/01/04/01 от 01.10.2018 г. на директора на Областна дирекция С. на Държавен фонд „Земеделие“ /ДФЗ/.

С жалбата се оспорва АУПДВ, като издаден при съществено нарушение на административно производствените правила, противоречие с материалния закон, несъответствие с целта на закона и при неустановяване на обективната истина по изпълнението на Ю. Л. Д. на задълженията по договор № 23/06/1/0/1893 от 13.04.2016 г.

В хода на съдебното производство, жалбоподателят редовно призован, се представлява от адв. В., който поддържа жалбата. Претендира разноски по списък. Депозира писмени бележки.

Ответникът - директорът на Областна дирекция С., ДФЗ, редовно призован, не изпраща представител. Постъпила е молба от юрк. И., пълномощник на ответника, с която не възразява по хода на делото.

Административен съд - София - град след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Между жалбоподателя Ю. Л. Д. и ДФЗ е сключен Договор № 23/06/1/0/01893 от 13.04.2016 г. за отпускане на безвъзмездна финансова помощ по подмярка 6.1 „Стартова помощ за млади земеделски стопани“ от мярка 6 „Развитие на стопанства и предприятия“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 – 2020 г. съфинансирана от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони.

На 02.03.2018 г. е извършена проверка на място от служители на отдел РТИ при ОД С. по Договор № 23/06/1/0/01893 от 13.04.2016 г. След като служителите пристигнали пред имота в [населено място], общ. С., обл. С., на който е регистриран животновъдния обект, са провели телефонен разговор с жалбоподателя. Той обяснил, че не е в региона и не може да осигури достъп до животните. Експертите от отдел РТИ настояли работник или друго лице да отвори помещението. На Д. е дадена възможност да се организира, така че в рамките на работния ден да осигури възможност за извършване на проверката. След около 40 мин. жалбоподателят се е обадил на служителите от РТИ, за да ги информира, че не може да осигури достъп. Към момента на проверката на място е установено, че размерът на стопанството е по-малък от равностойността на 8 000 евро, измерена в СПО.

Във връзка с резултатите от извършената проверка е открито производство по налагане на финансова корекция в размер на 24 447,50 лв. / сумата по полученото първо плащане по договора/, за което Ю. Д. е уведомен с писмо изх. № 01-220-6500/54 от 19.03.2018 г.

Във връзка с жалба от Д. по заключенията на цитираната по – горе проверка, в периода 04.04.2018 г. – 05.04.2018 г. служители от отдел „Контролни проверки“ – Дирекция „Технически инспекторат“ при ДФЗ извършили контролна проверка. В БП е заложена цел „Преминаване към биологично производство“, като за изпълнението ѝ Д. се е ангажирал през 2018 г. да сключи договор със сертифициращ орган по чл.18, ал.3 от ЗПООПЗПЕС за планираното увеличаване на стопанството, което се изразява в създаване на трайни насаждения. В тази връзка е получен приоритет /6 точки/, тъй като планираното увеличаване на СПО на стопанството е изцяло с култури и/или животни отглеждани по биологичен начин. В хода на проверката е установено, че в стопанството се отглеждат 88 бр. зайки майки, спрямо 106 бр. по бизнес план; заложените за засаждане през периода 01.03.2018 г. – 30.03.2018 г. – 6.00 дка. костилкови овощни видове – сливи не били засадени.

За констатациите Ю. Д. е уведомен с писмо изх. № 01-220-6500/54 от 18.04.2018 г. На 11.05.2018 г. в деловодството на ДФЗ Д. е депозирал възражение вх. № 01-220-6500/45 срещу това писмо.

На 29.05.2018 г. Ю. Д. се е явил в отдел Р. на ОД на ДФЗ С. – град за подаване на заявка за второ плащане. След преглед на представените документи е върнат с контролен лист РРА1 М6.1 за окомплектованост, като в контролния лист са описани

документите, които не са представени и е посочен крайният срок за подаване на заявка за второ плащане – 30.05.2018 г.

На 30.05.2018 г. Д. отново подал заявка за второ плащане. При преглед на представените документи експертите отново установили липсващи такива съгласно заявка за второ плащане. В ИСКА е създаден Контролен лист Р. 1 М 6.1 в който е отразено наличието, респ. липсата на документи изискуеми за регистриране на заявка за плащане. Констатирано е, че не са представени следните документи: растителен паспорт за сливите, издаден от БАБХ, съгласно изискванията на Наредба № 8 от 2015 г. за фитосанитарния контрол; представеният договор за ползване на земя – договор за наем от 05.01.2018 г. не е вписан в Агенция по вписванията към съответния РС; в представената анкетна карта не фигурират заложените по БП култури – сливи; не е представен оригинал на фактура № 265 от 26.03.2018 г., издадена от [фирма] . Контролният лист е подписан от двама експерти и от Д..

На 11.06.2018 г. в деловодството на ДФЗ е постъпило придружително писмо вх. № 02-220-6500/2040 от Ю. Д., към което са представени копие на фирмен документ № 15 от 26.03.2018 г. за произход на 300 бр. посадъчен материал сливи; копие на растителен паспорт с индивидуален сериен номер К. 1249; копие от договор за наем на земеделска земя от 05.01.2018 г. за имот 000222, находящ се в землището на [населено място], общ. К., обл. С. област с площ 9,200 дка, вписан в Служба по вписванията [населено място] на 06.06.2018 г.; копие на анкетна карта за регистрация на земеделски стопанин от 08.06.2018 г. в едно с анкетен формуляр и справка за дейността на бенефициента.

След извършен анализ на представените документи е прието, че отказът да бъде регистрирана заявка за второ плащане е правомерен, предвид липсата на документи, които да покриват утвърдените критерии за окомплектованост, във връзка с договорната цел „Увеличаване на обработваемата земеделска площ в земеделското стопанство“.

В периода от 24.07.2018 г. до 26.07.2018 г. е извършена проверка на място на стопанството от служители на отдел РТИ при ОД – [населено място]. В 09:15 часа на 24.07.2019 г. проверяващите провели телефонен разговор с Ю. Д., с цел уведомяване за предстоящата проверка, като е направена уговорка да стартира към 14:30 часа на същия ден. Д. е уведомил експертите, че е възпрепятстван и не може да присъства този ден.

При пристигане на служителите от отдел РТИ в ЖО № 2223А-0024, [населено място], общ. С. присъствали наетия работник З. К. и лице, представило се за неин син - М.. В двора на имота имало автомобил „Рено Канго“, рег. [рег.номер на МПС] , в който били натоварени 5 бр. транспортни клетки с по 10 бр. зайци в клетка. След влизане на проверяващите в ЖО /зайчарника/ са преброени 57 бр. зайци, от които 8 бр. видимо по – малки зайчета, неотговарящи на зайкини – майки. В хода на проверката, лицето М. пренасял транспортните клетки с наличните в тях зайци в ЖО, като прехвърлял зайците от транспортните клетки в клетките на зайчарника. След прехвърлянето общият брой на зайците достигнал 107 бр. Пътен лист за придвижване на същите не е

представен. Проверяващите са отбелязали, че Д. няма друг регистриран ЖО. В контролния лист е отбелязан брой зайкини – майки при П. – 49 бр. Прието е, че в стопанството не се отглеждат животни в съответствие с проекта, а такива се транспортират за проверка.

На 26.07.2018 г. служителите от отдел РТИ посетили имот № 04813-000-222, находящ се в землището на [населено място], общ. К., обл. С., който съгласно БП следвало да е засаден с трайни насаждения – сливи. След преброяване на засадените дръвчета са установени общо 291 бр., от които 222 бр. живи с обща площ 6,6 дка. Представените от ползвателя дневници не е били попълнение, респ. не е установено точно кога са засадени сливите с оглед срока по чл.16, ал.2 от Наредба № 14 от 2015 г. и предвид, че при извършената в периода 04.04.2018 г. – 05.04.2018 г. проверка е установено, че трайните насаждения не са били засадени.

Предвид резултатите от проверката / 49 бр. зайци – майки и 6,6 дка сливи с неизяснен период на създаване по документи/ е формиран СПО на стопанството към датата на проверката 12 122,32 евро, вместо заложените по БП – 20 226,71 евро. Съпоставено със СПО към датата на кандидатстване /15 879,70 евро/ е установено, че не е постигнато нарастване.

С оспорения АУПДВ № 23/06/1/0/01893/2/01/04/01 от 01.10.2018 г. на директора на Областна дирекция С. на Държавен фонд „Земеделие“, на основание чл.33, ал.2, чл.38, ал.1, т.1, т.4, т.13 и т.23 от Наредба № 14 от 28.05.2015 г., респ. чл.9, ал.1, т.1, т.4 и т.13 и ал.2, т.8 от Договор № 23/06/1/0/01893 от 13.04.2016 г., чл.59, ал.1 и ал.2 от АПК вр. чл.165 и чл.166 от ДОПК и чл.20а, ал.1 от ЗПЗП е отказано изплащането на финансовата помощ общо в размер на 24 447,50 лв., представляваща второ плащане по Договор № 23/06/1/0/1893/ 13.04.2019 г. и на Ю. Л. Д. е определено подлежащо на възстановяване публично държавно вземане в размер на 24 447,50 лв.

С оглед пълното изясняване на спора от фактическа страна по делото е допусната съдебно-агротехническа експертиза.

Вещото лице посочва, че метеорологичните условия в периода 26.03.2018 г. – 30.03.2018 г. не са позволявали извършването на агротехнически мероприятия, необходими за създаването на трайни насаждения от сливи сорт „С.“ в имота на жалбоподателя кад № 04813-00-222 в землището на [населено място], общ. К.. През месец март 2018 г. са паднали големи количества валежи /двойно над обичайните нива/, което затруднява работата при полски условия.

Създаването на трайно насаждение от сливи през тези климатични условия не съответства на добрата агротехническа практика, тъй като условията са неблагоприятни за работа на полето, за влизането на машини и работници в обекта.

Съдът кредитира приетото заключение по САТЕ като обективно, логично, компетентно изготвено, съдържащо подробни отговори на поставените задачи.

Събрани са и гласните доказателства на свидетеля М. Д. М., разпитан в открито заседание на 26.06.2019 г., който заявява, че познава жалбоподателя покрай сестра му,

повече от 5-6 години. Занимавал се с животновъдство. Майка му започна работа при него, доколкото помни било по миналата година. Покрай майка си разбрал, че участва в програма „Млад фермер“, оглеждане на зайци майки. Жалбоподателят му се обадил април 2018 година, че ще има проверка от ДФЗ. М. присъствал на проверката, тъй като закарал майка си този ден. Проверката се състояла в правене на снима на фермата. Снимали зайците. Помещението се състояло от три реда клетки, разположени на 4 стени на сградата. Имало по - дълги клетки и по - малки. Зайците не били водени един по един, за да се преброят. Имало пространство където се котат зайките и там не се виждало на снимката колко са на брои. Присъствал на още една проверка лятото на 2018 година. Имало проблем с наемодателите, извършвали се ремонти, сградата нямала покрив, всички зайци били преместени. След обаждането от фонда за проверката жалбоподателя докарал всички зайци. Зайците не били във фермата няколко дни. На въпроса защо ги карат, обяснили, че са преместени заради ремонта на сградата. Зайците били временно при братовчед на жалбоподателя.

По делото, като доказателства са приети административната преписка и допълнително представените документи от страните, включително представена от Н. метеорологична информация за средно денонощна максимална и минимална температура на въздуха, вид и количество валежи, дебелина на снежната покривка в района на [населено място] .

При така установените факти, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна в законоустановения срок и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. Разгледана по същество, след проверка на административния акт съгласно чл. 168, ал.1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, жалбата е неоснователна по следните съображения:

По отношение компетентността да издава актове от категорията на процесния ответникът е представил **Заповед № 03-РД/286 от 01.02.2017 г.** на Изпълнителния директор на ДФ "Земеделие", с която на основание чл. 20а, ал. 2 и ал. 4 от Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/ и чл. 11, ал. 2, чл. 44 и чл. 45 от Устройствения правилник на ДФЗ е оправомощен да издава актове за установяване на публични държавни вземания по чл.166 ал.2 от ДОПК по отношение на ползвателите на финансова помощ по подмярка 6. 1 "Стартова помощ за млади земеделски стопани" от мярка 6 "Развитие на стопанства и предприятия" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г., съфинансирана от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони, във връзка с установени неспазвания на нормативни и договорни задължения от ползвателите.

Съгласно чл. 20а, ал. 1от ЗПЗП изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор на Разплащателната агенция. По силата на чл. 20а, ал. 4 от ЗПЗП изпълнителният директор на ДФЗ може да делегира със заповед правомощията си, произтичащи от правото на Европейския съюз или от националното законодателство, включително за вземане на решения, произнасяне по подадени заявления и/или сключване на договори за финансово подпомагане, на заместник-изпълнителните директори и на директорите на областните дирекции на фонда съобразно

териториалната им компетентност. С изменение и допълнение, обнародвано в ДВ, бр. 2/03.01.2018 г. в чл. 20а е създадена нова ал. 5, съгласно която изпълнителният директор издава решение за финансова корекция за мерките и подмерките по чл. 9б, т. 2, при условията на глава пета, раздел III от ЗУСЕСИФ.

Нормата на чл. 11, ал. 2 от Устройствения правилник на ДФЗ също предвижда, че изпълнителният директор може да делегира със заповед правомощията си, произтичащи от правото на ЕС или от националното законодателство, в т. ч. за вземане на решения, произнасяне по подадени заявления и/или сключване на договори за финансово подпомагане, на заместник изпълнителните директори и на директорите на областните дирекции на фонда съобразно териториалната им компетентност.

С оглед изложеното, съдът приема, че АУПДВ е издаден от компетентен орган в рамките на делегираните му правомощия от изпълнителния директор на ДФЗ.

АУПДВ е издаден в законоустановената писмена форма, като в него са посочени фактически и правни основания, поради което съдът намира, че е спазена формата на акта, същата отговаря на изискванията на чл. 59, ал.2, т.4 от АПК за излагане на конкретните фактически и правни основания за взетото от административния орган крайно решение.

Наредба № 14 от 28.05.2015 г. урежда условията и реда за прилагане на подмярка б. 1 "Стартова помощ за млади земеделски стопани" от мярка б "Развитие на стопанства и предприятия" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 – 2020 г. (ПРСР 2014 – 2020 г.), съфинансирана от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР). По правилата на Глава трета и четвърта от Наредбата кандидатстването по мярката се извършва пред Разплащателната агенция /РА/ към ДФЗ, с чиито ръководител се сключват и договорите за безвъзмездна финансова помощ.

Съгласно чл.33, ал.2 от Наредба № 14 от 28.05.2015 г. разплащателната агенция изисква връщане на полученото от ползвателя първо плащане по чл. 10, т. 1 и не му дължи второто плащане по чл. 10, т. 2, когато при проверките по ал. 1 бъде установено неспазване на едно или повече от изискванията на тази наредба и/или едно или повече задължения на ползвателя, поето/и с договора за предоставяне на финансова помощ.

Съгласно чл.38, ал.1, т.1, т.4, т.13 и т.23 от Наредба № 14 от 28.05.2015 г. 1) Ползвателят на помощта няма право да получи второто плащане по чл. 10, т. 2 и дължи връщане на полученото по чл. 10, т. 1 първо плащане по договора за предоставяне на финансова помощ заедно със законната лихва към него, изчислена за период, посочен в договора, когато:

1. не е подал заявка за второ плащане, окомплектувана с всички изискуеми съгласно приложение № 7 документи в срока, посочен в договора за предоставяне на финансова помощ, или не е представил изисканите от РА документи и информация в

срока по чл. 36, ал. 2;

4. не е увеличил икономическия размер на стопанството спрямо първоначалния размер с най-малко левовата равностойност на 4000 евро, измерен в СПО;

13. не е спазил заложените в бизнес плана срокове, в които е предвидил да извърши засаждане/засяване на земеделските култури през всички години от изпълнението на бизнес плана, а в случаите на промяна в тези срокове - не е уведомил предварително РА за настъпилата промяна и/или не е изложил писмено мотивите, които са наложили промяната;

23. Разплащателна агенция установи несъответствие с някое от изискванията, посочени в чл. 5, ал. 2, т. 4, 5, 9, 10 или 11, ал. 8, ал. 11, т. 3, 4, 5, 6 или 7, чл. 6, ал. 1, 2, 3 или 4, чл. 7, чл. 13, ал. 3, 5, 7 или 8, чл. 16, ал. 2, чл. 17, 18, 19 или 40;

В параграф 1 т.16 от Наредба № 14/2015 г. е дадено легално определение на понятието „нередност“ по смисъла на тази наредба, а именно - „Нередност“ е всяко нарушение на правото на Съюза или на националното право, свързано с прилагането на тази разпоредба, произтичащо от действие или бездействие на икономически оператор, участващ в прилагането на европейските структурни и инвестиционни фондове, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на бюджета на Съюза чрез начисляване на неправомерен разход в бюджета на Съюза. Що се отнася до неизпълнението, не може да има съмнение, че такова ще е налице, когато ползвателят не изпълни точно, в срок и изцяло уговорените с Фонда задължения, явяващи се необходима предпоставка за изплащането на финансовата помощ.

Тук следва да се отбележи, че размерът на финансовата корекция по чл. 73 от ЗУСЕСИФ подлежи на конкретно определяне по реда на Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на ЗУСЕСИФ /ДВ бр. 27/ 31.03.2017 г. / съобразно естеството и сериозността на нарушението и финансовото отражение, което то има или би могло да има върху средствата от ЕСИФ. За разлика от този режим, в хипотезата на чл. 38, ал. 1, т. 1 във вр. чл. 45, т. 6 от Наредба № 14 от 28.05.2015 г. при неизпълнение на договорни задължения, какъвто е настоящият случай, е предвидено връщането на всички получени по договора за предоставяне на финансова помощ суми във фиксиран пълен размер, без да е необходима преценка за естеството и сериозността на нарушението и финансовото му отражение.

В правилата на Наредба № 14 от 28.05.2015 г. не е предвиден изричен ред, по който се изисква възстановяване на помощта.

Съгласно § 4, ал. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗУСЕСИФ за Програмата за развитие на селските райони, функциите на органи за управление, контрол и администриране по този закон се изпълняват от

Министерството на земеделието, храните и горите и от Държавен фонд „Земеделие“ – Разплащателна агенция, както това е предвидено в Закона за подпомагане на земеделските производители и в актовете по неговото прилагане. Алинея трета на § 4 от ДР на ЗУСЕСИФ предвижда, че предоставянето на безвъзмездна финансова помощ, както и плащанията, верифицирането или сертифицирането на разходите по програмата по ал. 1 се извършват при условията и по реда на този закон, доколкото друго не е предвидено в Закона за подпомагане на земеделските производители или в акт по неговото прилагане.

Съдът намира, че празнотата относно процесуалния ред за връщане на помощта от ползвателя, следва да се запълни от правилата на чл. 73, ал. 1 и ал. 2 от ЗУСЕСИФ, изискващи изричен акт в писмена форма, съдържаща фактическите и правни основания за издаването му, както и гарантирана възможност за възражения от страна на получателя на помощта преди издаването му. В тази връзка, на ползвателя е изпратено уведомително писмо за откриване на производство за налагане на финансови корекция.

С оглед на изложеното съдът приема, че в случая процесуалният ред е спазен, поради което не се установяват допуснати съществени процесуални нарушения, даващи самостоятелно основание за отмяна на административния акт.

Съгласно чл.9, ал.1, т.1, т.4 и т.13 от Договор № 23/06/1/0/01893 от 13.04.2016 г. фондът изисква от ползвателя връщане на полученото първо плащане по чл.3, ал.2, т.1 и ползвателят няма право да получи второ плащане по чл.3, ал.2, т.2, когато ползвателят:

1. не е подал заявка за второ плащане, окомплектована с всички изискуеми съгласно приложение № 7 към Наредба 3 14 от 28.05.2015 г. документи в срока по чл.3, ал.3, или не е предоставил изискваните от Фонда допълнителни документи и/или информация в срок до 10 работни дни от уведомяването за това;

4. не е увеличил икономическия размер на стопанството спрямо първоначалния размер с най – малко левова равностойност на 4 000 евро, измерен в стандартен производствен обем /СПО/ в срока по чл.6, ал.1;

13. не е спазил заложените в бизнес плана срокове, в които е предвидил да извърши засаждане/ засяване на земеделски култури през всички години от изпълнението на бизнес плана, а в случаите на промяна в тези срокове – не е уведомил предварително Фонда за настъпилата промяна и/или не е изложил писмено мотивите, които са наложили промяната.

Съгласно чл.9, ал.2 разпоредбата на ал.1 се прилага и когато РА установи несъответствие с някое от изискванията, посочени в чл. 5, ал. 2, т. 4, 5, 9, 10 или 11, ал. 8, ал. 11, т. 3, 4, 5, 6 или 7, чл. 6, ал. 1, 2, 3 или 4, чл. 7, чл. 13, ал. 3, 5, 7 или 8, чл. 16, ал. 2, чл. 17, 18, 19 или 40 от Наредба № 14 ;

В хода на извършените проверки от е установено, че жалбоподателят не е

изпълнил част от задълженията си по Договор № 23/06/1/0/01893 от 13.04.2016 г. и БП.

Жалбоподателят твърди, че не е създал овощна градина от 6 дка в уговорения с Договор № 23/06/1/0/01893 от 13.04.2016 г. срок – до 30.03.2018 г., тъй като метеорологичните условия в периода 26.03.2018 г. – 30.03.2018 г. не са позволявали засаждане на фиданките. В тази връзка се позовава на представената от Н. справка и приетата САТЕ.

Действително от събраните доказателства, включително САТЕ, се установява, че метеорологичните условия в периода 26.03.2018 г. – 30.03.2018 г. не са позволявали извършването на агротехнически мероприятия, необходими за създаването на трайни насаждения от сливи сорт „С.“ в имота на жалбоподателя. При това положения Д. е следвало да уведоми РА. Съгласно чл.15, ал.3 от Наредба № 14 от 28.05.2015 г. бизнес планът трябва да съдържа изрично описание на периодите от съответната стопанска година, в която кандидатът планира да извърши засаждане/засяване на земеделските култури за целия период на изпълнението му, както и информация за минималния брой на растенията на единица площ за овощни видове, лозя, многогодишни етеричномаслени култури (в т.ч. маслодайна роза, лавандула и мента), маточници и разсадници за трайни насаждения и декоративни култури. Когато се налага промяна на посочените срокове за засаждане/засяване или на минималния брой на растенията на единица площ, кандидатът е длъжен да уведоми РА като попълни уведомление за промяна по образец, публикувано на електронната страница на РА, като изложи мотивите, наложили промяната. Такова уведомление за промяна не е попълнено от Ю. Д..

Установи се и несъответствие на установените в животновъдния обект брой зайци – майки с предвидения по БП брой. Съдът намира за неоснователни възраженията на жалбоподателя относно начина на преброяване на зайците. Броят им е установен при извършени проверки на място, за които са съставени контролни листа с приложен снимков материал.

На следващо място се установява, че Д. не е увеличил икономическия размер на стопанството спрямо първоначалния размер с най – малко левова равностойност на 4 000 евро, измерен в стандартен производствен обем в срока по чл.6, ал.1 /до 30.05.2018 г./ . Към датата на извършване на последната проверка СПО на стопанството е 12 122,32 евро, при СПО към датата на кандидатстване- 15 879,70 евро.

В бизнес плана е заложен цел „Преминаване към биологично производство“, като за изпълнението ѝ Д. се е ангажирал през 2018 г. да сключи договор със сертифициращ орган по чл.18, ал.3 от ЗПОПЗПЕС за планираното увеличени на стопанството, което се изразява в създаване на трайни насаждения. От събраните доказателства се установява, че Д. не е изпълнил и това си задължение в уговорения срок – до 30.05.2018 г. Това обстоятелство не се опровергава от представената анкетна карта за регистрация на

земеделски стопанин от 08.06.2018 г. /след изтичане на срока/.

По отношение заявката за второ плащане, съдът приема отказът за регистрирането ѝ за правомерен, тъй като същата не е окомплектована с всички изискуеми документи. Непредставените документи са изброени в Контролен лист Р. 1 М 6.1 и същият е подписан от двама експерти и от жалбоподателя.

Предвид всичко изложено, съдът намира, че оспореният акт е в съответствие и с материалния закон. Конкретно и точно са посочени правните основания, а именно нормите начл.33, ал.2, чл.38, ал.1, т.1, т.4, т.13 и т.23 от Наредба № 14 от 28.05.2015 г., респ. чл.9, ал.1, т.1, т.4 и т.13 и ал.2, т.8 от Договор № 23/06/1/0/01893 от 13.04.2016 г., чл.59, ал.1 и ал.2 от АПК вр. чл.165 и чл.166 от ДОПК и чл.20а, ал.1 от ЗПЗП.

При тази фактическа и правна обстановка съдът намира, че оспореният административен акт е издаден от материално компетентен орган в предписаната от закона форма, при спазване на процесуалните правила и в съответствие с целта на закона. Не се установява и нарушение на принципа за съразмерност, залегнал в чл. 6 от АПК. Ползвателят на помощта е бил надлежно запознат с последиците от неизпълнение на задълженията по договора, което обстоятелство е удостоверил чрез подпис.

С оглед изхода от спора и поради своевременното искане за присъждане на разноски, направено от процесуалния представител на ответника, на основание чл.143, ал.4 от АПК жалбоподателят дължи заплащане на разноските по делото. Съдът като съобрази характера на спора, разпоредбата на чл.78, ал.8 от ГПК, във вр. с чл.37 от Закона за правната помощ и чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, намира, че в полза на Държавен фонд „Земеделие“, следва да се присъдят разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски в размер на 100 лв., определен на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ. Съдът счита, че не следва да бъде присъден пълният размер на претендираното юрисконсултско възнаграждение от 150 лв., предвид липсата на фактическа и правна сложност на делото.

Воден от горното, Административен съд – С.- град, 60-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ю. Л. Д., ЕГН [ЕГН], чрез адв. П. В., срещу Акт за установяване на публично държавно вземане № 23/06/1/0/01893/2/01/04/01 от 01.10.2018 г. на директора на Областна дирекция С. на Държавен фонд „Земеделие“.

ОСЪЖДА Ю. Л. Д., ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], да заплати на Държавен фонд "Земеделие" [населено място] направените по делото разноси, в размер на 100 (сто) лева.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС в 14-дневен срок от връчването му на страните.

СЪДИЯ: